9de JAARGANG — CURAÇAO DEN 16n. APRIL 1892 — No 433

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres lund, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

PASCHEN.

Twee dagen na de plechtige maar treurvolle gedachtenisviering van den dood van den Godmensch legt de Kerk haar rouwgewaad af om zich te tooien in haar schoonsten feestdosch en zich te uiten in hymnen en gezangen, tolken der gevoelens van den levendigsten en heiligsten vrede. Hoe plotseling en onverwacht een ommekeer. Haar goddelijke Bruidegom wiens deerniswaardigen uitgang en dood zij beweende, is ten leven opgestaan, heeft de banden des grafs verbroken en is verrezen zijne Bruid, zijne Kerk verschenen. Die gebeurtenis maakt thans het onderwerp van hare blijdschap uit en deed de diepe droefheid in vreugde verkeeren. Dat is het groote wereldfeit, 't welk haar doet jubelen en juichen.

Paschen! Ziedaar een woord dat op een historie wijst van 30 eeuwen. Dat woord werd vernomen in de steden en vlakten van het oude Egypteland, de echo's van den Sinaï gaven het wêer, de boorden van den Jordaan deelden het elkander mede. Paschen! Dat woord lispelden de Catacomben van Rome en de basilieken van Constantinopel en Nicea deden het door hare machtige gewelven weerschallen.

Paschen! De blijde herinnering die gedurende 30 eeuwen, Oost en West van vreugde trillen doet.

Ziet gij die vrome christenschaar ten tempel gaan? Leest gij op haar gelaat, in haar oog welk een vreugde woont in het hart? Sla een blik in de geschiedenis, sla van jaar tot jaar die bladzijde open welke aan die gebeurtenis herinnert; zij zal U melden: „Het is des Heeren Paschen." De rede van een zoo algemeene, aloude belangstelling laat zich niet begrijpen, tenzij dat feest van Paschen tot doel hebbe, een gebeurtenis, een feit te vereeuwigen, ontzaglijk, eeuwig.

Paschen beteekent: Voorbijgang. Het herinnerde den Joden aan de wonderbare verlossing uit de slavernij van Pharao, dwingeland van Egypte. Het herinnerde hen aan den voorbijgang van den slaanden Engel die alle eerstgeborenen sloeg met den dood, maar die huizen niet raakte, wier deurporsten met het bloed des lams beteekend waren.

Ter herdenking van dat onvergetelijke feit vierden de joden jaarlijks door een plechtig feest, de herinnering van den voorbijgang van den Engel en 't offer van het lam welks bloed hen had gevrijwaard voor den dood en uit de slavernij van Egypte verlost.

Dit was alles echter slechts voorafbeelding; maar 't symbool is werkelijkheid geworden. Duizend jaren later, op denzelfden dag, op hetzelfde uur wordt er een mensch ter slachtbank geleid, die bij zijn eerste optreden door Joannes den Dooper werd begroet als het Lam Gods dat wegneemt de zonden der wereld, door Joannes het eerst als den Verlosser, den Bevrijder aangewezen. Wie kan zonden wegnemen dan God zelve? Dat Lam was Jezus Christus.

Ziedaar waarom de Katholieke Kerk door een plechtig feest de gedachtenis viert der bevrijding van het menschelijk geslacht uit de slavernij van satan door het offer van het Lam Gods Jezus Christus maar vooral zijner zegevierende en glorievolle opstanding ten leven.

De overtuiging toch van het bestaan van een beter leven, de hoop van eenmaal dat beter leven in te gaan is de ziel van het lichaam der Kerk in 't algemeen en van ieder harer leden in 't bijzonder. En daarvan is haar de opstanding van den dood ten leven van haar hoofd, haren stichter, haren middelaar, den Godmensch het onomstootelijk, onwederlegbaar bewijs.

Ware Christus niet verrezen dan bleef de bewering van den H. Paulus nog immer van kracht, dan ware de prediking der Kerk ijdel, ijdel ook des Christens hoop. Maar kan een dusdanige prediking, zoo zij ijdel ware, den toets doorstaan van 20 eeuwen. Zijn deze niet de krachtigste getuigen van de waarheid dier prediking, een prediking zelve. Kon zulk een hoop zoo zij ijdel ware ongeschonden vaststaan als eene rots, terwijl alle logens in der eeuwen niet verzinken.

Maar is Christus verrezen, als eerstelingen der ontslapenen om niet meer te sterven, dan zullen ook wij verrijzen. Christus toch heeft door zijne verijzenis uit de dooden zijn Godheid gestaafd, de voorzegging der Profeten en de Zijne vervuld, en het werk der verlossing voltooid. Dan zullen ook wij verrijzen, die zijn ledematen zijn, wier hoofd Hij is.

Toen de Heer van leven en dood van den dood ten leven was ingegaan, haastten zich de apostelen een plechtigen feestdag in te stellen om de gedachtenis aan die gebeurtenis te vereeuwigen, die herinnering te heiligen. Zij regelden hun werkkring en apostolische reizen in dier voege, om gezamenlijk het feest der feesten te vieren, te Jeruzalem, op de plaats zelve, waar dat wonder der hoop was geschied. Waar ter wereld de blijde boodschap van het Evangelie verkondigd werd — en verkondigd wordt — daar vierde men ook het herinneringsfeest van de gebeurtenis, die de waarheid dier blijde boodschap bezegelde. Twintig eeuwen zijn daarover heengegaan. Wat meldt de geschiedenis? Van jaar tot jaar, van eeuw tot eeuw, was het paaschfeest wat het immer was: het feest der feesten.

En de geschiedenis is wederom de tolk van de beteekenis van dat feest, de tolk van hetgeen de Kerk dien dag doet juichen: "Verrezen is de Christus, mijne hoop!" Welk een blijde verwachting: eenmaal zullen ook wij verrijzen. Zal dan eenmaal die zucht naar geluk, die nimmer verzadiging vindt, in de goederen, noch in de ware veel minder in de valsche genoegens dezer wereld, eindelijk zijn verzadiging vinden in haar oorsprong, in God?

"Verrezen is de Christus, mijne hoop," aldus jubelt de Kerk in hare hymne dien dag. . Zij die naar de stem der Kerk luisteren, als zij in diezelfde hymne zingt: „Dat de

---

FEUILLETON.

E gefe di Amakozenan

Continuación di Capítulo 1

———o———

Capitán Gordon tabata conocé costumbre di su amigo y asina él no a puntréle nada más; él a kita su petji, foerá den un panja blancoe ta cologá te riba su schouder, poné un banda di dj'éle, i sonriendo i acariciando su barba largoe, él tabata mirá Flebboe trecé más carni bin pone su dilanti. A durá basta largoe promer e homber fuerte a satisfacé su apetito, pasobra e marcha largoe a doenéle masjá hamber; e carni tierna di lomba mes cos koe e gigrá stobá dje antilope parcé nan tabata gustéle sobremanera, i coe satisfacción e cazador oscuro di color tabata mirá su provisión menguá rápidamente. Sintá bandá dje Amakoze valiente i vigilá pa e cachó fiel, Gordon tabata inquietéle bien poco dje animalnan salvahe koe tabata bai bini riba e yanuranan, interrumpiendo silencio dj'anochi coe nan gritoe, yoramentoe, silbido, cada un di nan según su clase.

Nos lo despedi pa un ratoe dje dos amigonan, largando nan ta participá otro lo ke a pasá nan den último tempoe, ó ta citá recuérdonan di nan huventud; e mes luna koe ta iluminá e escena apacible aki, lo guiá nos hiba un otro lugar, situá más ó menos 15 miljas inglés más distante, bahando e corriente, camina cos ta medio borotá.

Un troepa di trinta á cuarenta homber bruto i salvahe, ta para rondó di un di nan companjero, di estatura masja grandi. Un uniforme toer kibrá, e actitud marcial i e palabranan corticoe, ma prepará pa hací efecto, koe él ta papia coe su auditorio, ta haci nos reconocé den dj'éle un antiguo militar. Realmente él a yegá di sirbí den dje mes regimiento di infantería koe tabatin Gordon pa capitán, i awor él ta perseguí como desertor, después di a ser sargento mayor, di a sirbí hopi anja largoe coe fidelidad i di a adquirí diferente decoración, hasta Cruz di Victoria. Su superiornan i toer su companjéronan tabata stiméle masjá i ehército inglés no tabatin un mehor sargento mayor koe e homber aki; su único defecto tabata di ser pasioná. Un día un oficial hobencito a insultá e soldá valiente i honrado: él ta encendé di rabia, i no solamente coe palabra irrespetuosa ma coe hechoe també, él ta desobedece mandato di su superior. Na consecuencia dj'esai él mester a comparecé delanti di un tribunal di guerra. Inflexibilidad di leinan marcial no por a hací nada na favor dje homber ya anciano i nan a condenéle pa ser degradá di su rango i soetá. E castigoe difamante ají a haciéle birá completamente desesperá; él a desertá coe su cabai i arma i él a pasa frontera. Bien pronto él a huntá coe n'éle un troepa di vagamundo, di escoria dje colonia, i yená di odio él a birá terror dje habitantenan blancoe bibá na frontera, i te awor e curpa excelente di policía fronterizá no a lográ di inutilizá e rebelde.

—"¡ Van Reenen mester moeri!" e orador dici, moestrando riba un hacienda ayi cerca; entre e arboleda oscura bo tabata mira e muráyanan blancoe limpi dje habitación; i evidentemente toer hende den dje cas tabata den profundo sonjo.

—"Mi ta bon informá," e orador a continuá, koe van Reenen a descubrí ta na oenda nos isla ta situá. Pa su vía patrúljanan di policía lo conocé nos parahe, bien pronto; nos tin di obra anto coe prontitud. Nos mester pegá su cas na candela i macheteá toer koe presentá na nos vista."

E troepa di bandido, compuesto en parti di europeano, koe pa un ó otro motivo a infringí leinan dje colonia, en parti di hotentote, no tabatin mester di más orden pa hiba a cabo lo ke e orador a caba di bisa. Nan a mará nan cabai na paloenan den mondi i nan a bai na e cas koe mester ta destruí. Cachónan wardadó a boelá riba nan, ma e fiel guardiannan a ser matá i dak na candela caba, promer koe hendenan den dje cas a despertá. Porfin un ventana a habri i cara sustá di un homber a presentá.

—"¡ Ta kende t'ayí i kiko bo kier?" e homber a gritá. Ma apenas él a caba di papia e palabranan ayí koe dos tiroe a sali, i e hacendado a kitá caí sin vida den braza di su esposa koe, mortalmente spantá, a coeri coe su jioenan yorando bini na e ventanan. Paz tabata reina entre blancoe- e nativonan di colonia, i por consiguiente ningun tabata spera un atake nocturno. E único homber koe por a protegé e familia a cai víctima dje bandidonan vergonzoso koe a drentá e cas awor toer na candela, pa nan hortá i piljá na discreción. E pober esposa tabata implorá misericordia; un hotentote, cual un furia infernal, a matéle di un machetazo; desapercibidamente un holandés, na apariencia, cou-

christenscharen lof brengen aan het paaschlam !" Zij die een offer brengen, een offer van het hart, voor hen is Hij de hoop. Zij die Christus hebben aangedaan, die hun hoofd hebben nagevolgd of willen navolgen, die met Christus zijn verrezen tot een nieuw leven om, God geve het allen, niet meer te sterven, zij zullen die onvergankelijkheid aandoen.

De Koning–Verwinnaar schenke hen daartoe zijn krachtigen bijstand.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Wij wenschen *De Vrijmoedige*, die verleden week zijn 17en. jaargang intrad, daarmede geluk en een langdurig bestaan toe.

——

Bij Koninklijk besluit van den 3n. Maart 1892 N°. 29 is de heer S. Renshaw benoemd tot Nederlandsch Consul te Castries (*St. Lucie.*)

——

Bij koninklijk besluit dd. 26 Feb. ll. N°. 20 zijn de heeren M. P. Curiel en W. G. F. Hellmund benoemd tot Leden van den Kolonialen Raad.

——

Bij gouvernements-beschikking dd. 8 dezer N°. 214 zijn tot leden van den Geneeskundigen Raad, onder het voorzitterschap van den Stadsgeneesheer, voor den tijd van een jaar benoemd de volgende heeren :

G. A. L. Ferguson, officier van gezondheid der 1e klasse bij het garnizoen ;

Dr. I. J. Senior ;

G. Borchert, Apotheker ;

Mr. P. F. de Haseth Evertsz, rechtsgeleerde :

als Leden :

Drs. D. R. Capriles en J. C. Nieuwstraten, als leden plaatsvervangers : —en is aan den heer Dr. A. D. Jesurun, die wegens redenen van gezondheid verzocht niet te worden herbenoemd, de dank van het Bestuur betuigd voor de vele en langdurige diensten als lid van den Geneeskundigen Raad bewezen.

——

Bij gouvernements-beschikking dd. 9 dezer N°. 227 is Mejuffrouw M. S. J. E. Smit benoemd tot hulponderwijzeres bij het Openbaar Onderwijs alhier.

——

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden :

Louis Hassmeijer, H. N. Henriquez, Clemencia Look op Sabana Hamber, Dominico Maiello, Florensia Manuel, Jakps Marts, Carolina Olivier, Horacio Reyes S. D. J. Sassan.

Aangeteekende stukken, een brief geadresseerd aan Richard Ludwig-Curaçao en een geadresseerd aan Maria Rita Ras - Aruba pl. Sabaneta.

Niet voor verzending vatbaar twee ongefrankeerde drukwerken, n. l. één aan D. S. de Jongh te Santiago de Cuba, en één aan José te Caney - Cuba.

NEDERLAND.

Onder de Europeesche Staten in Nederland een der zwaarst belaste: De Nederlandsche staatsschuld bedraagt gemiddeld f 238 per hoofd of inwoner. Bij heerschende welvaart en vrede kunnen de loopende uitgaven genoegzaam worden gedekt en blijft het vertrouwen ongeschokt.

—Volgens het *D. v. Ned.* moet Minister Tak ernstig voornemens zijn de uitgaven op de begrooting van Binnenlandsche Zaken voor „ Kunsten en Wetenschappen" zooveel mogelijk te beperken. Hieruit zou mede het telkens herhaald gerucht te verklaren zijn, dat de referendaris der afdeeling, Victor de Stuers, voornemens zou zijn, zijn ontslag te nemen. De onlangs bij de afdeeling benoemde ingenieur zou dan, meent het blad, met de leiding worden belast, die daardoor dan een meer uitsluitend technisch karakter zou krijgen.

— In de door den Duitschen Rijksdag gehouden zitting wees de afgevaardigde Siegle, bij de derde lezing van de overeenkomst op den letterkundigen eigendom met Noord-Amerika, er op dat zulk eene overeenkomst niet bestaat met Nederland. Voor den Duitschen boekhandel had dit gemis ernstige nadeelen.

De minister Marschall antwoordde, dat de Nederlandsche regeering, naar hij hoopte, zelve zou overtuigd worden van de noodzakkelijkheid om in dat gemis te voorzien en de pogingen om eene dergelijke overeenkomst tot stand te brengen zou ondersteunen.

BUITENLAND.

Rome.— Het heeft den Italiaanschen liberalen pijnlijk aangedaan, te zien, dat de vertegenwoordiger eener groote Protestantsche Mogendheid bij hun Koning, den Engelschen gezant, lord Dufferin, Rome niet heeft willen verlaten zonder zijne hulde te gaan betuigen aan Z. H. Paus. Lord Dufferin heeft de kieschheid gehad, om, hoewel hij zijn post ten Quirinale reeds had neêrgelegd, niet rechtstreeks uit het ambassade-gebouw naar het Vaticaan te gaan ; maar zich te begeven naar de woning van mgr. Stonor en met het rijtuig van dezen Prelaat naar het apostl. paleis te rijden. Men verzekert, dat in de hem verleende audiëntie eene belangrijke gedachtenwisseling heeft plaats gehad tusschen Leo XIII en den Britschen diplomaat over het beste middel, om geregelde betrekkingen tusschen den H. Stoel en het Hof van St. James te verzekeren.

— De uitgestrekte gebouwen, tegen het einde van den vorigen zomer bij het Vaticaan opgetrokken, om de Fransche pelgrims huisvesting te verleenen, zullen niet afgebroken worden. Men zal ze integendeel zoodanig uitbreiden, dat ze 5000 personen kunnen bevatten, met het oog op de pelgrimstochten, die verwacht worden ter gelegenheid van het bisschops-jubilé des H. Vaders in Maart van het volgende jaar.

— De Romeinsche correspondent der *Kölnische Volkszeitung* seinde dezer dagen aan zijn blad het verslag van het onderhoud, waarmee de H. Vader den directeur van de *Osservatore Cattolico* van Milaan had vereerd. Volgens dat verslag verklaarde Leo XIII in den loop van het gesprek dat het voorschrift, waarbij aan de katholieken van Italië iedere deelneming aan het politieke leven verboden wordt, slechts steunt en rust op redenen van opportuniteit en dat de Paus dit verbod zou kunnen opheffen, wanneer de omstandigheden gunstig schenen. Voor het oogenblik was daaraan echter niet te denken, omdat de katholieken onvoorbereid waren. De H. Vader scheen evenwel gunstig gezind jegens de houding, welke door de pers is aanbevolen : *preparezione nell'astenzione*, de voorbereiding in de onthouding. Natuurlijk heeft deze mededeeling groot opzien gebaard en tracht de liberale pers daaruit (geheel ten onrechte natuurlijk) munt te slaan. De *Moniteur de Rome* toont zich zeer ingenomen met het telegram van de *Kölnische Volkszeitung*. „ Wij hebben dikwijls gezegd," schrijft dit blad, „ dat het politieke optreden der Italiaansche katholieken slechts vruchtbaar zijn zal, wanneer het wordt voorafgegaan door een langdurige en zegenrijke periode van voorbereiding. Alvorens ten strijde te gaan, moeten de katholieken hun makkers oproepen en organiseeren, omdat zij anders een zekere nederlaag zouden tegemoet gaan en, met het oog op speciale omstandigheden in Italië, zou deze nederlaag uit het oogpunt van de katholieke zaak en de pauselijke quaestie, de meest noodlottige gevolgen opleveren." Het Romeinsche blad spoort derhalve zijne geestverwanten aan het Centrum tot model te nemen en zich met kracht op den strijd der toekomst voor te bereiden.

Frankrijk.—De Fransche Katholieken hebben sedert de Verklaring hunner kardinalen en vooral sinds de Encycliek van den Paus hun verzet tegen de bestaande orde van zaken opgegeven en richten thans met meer beradenheid dan ooit hunne krachten tegen andere partijen, die deze orde omver trachten te werpen. De revolutionnaire groepen ondervinden, dat de Katholieken zich niet door hare groote woorden laten afschrikken.

De vrijmetselaarsloge „la Véritable Amitié" van Orleans had eene openbare vergadering belegd, waarin het radicale Kamerlid Pichon als spreker optrad over "de geestelijkheid onder de republiek." De zaal was vol geestverwanten, die luide den spreker toejuichten na afloop zijner godsdiensthatende rede. Daar stond tot aller verwondering een jong geestelijke op, die zich als abbé Delahaye, vicaris der kathedraal, bekend maakte en het woord verlangde. De president weigerde het hem, maar op aandringen der vergadering, die nieuwsgierig was, te vernemen, wat de moedige priester in het midden zou brengen, werd het hem eindelijk verleend. En de Vicaris weerlegde op zoo gevatte wijze de drogreden van den heer Pichon, dat de hem vijandige vergadering zelfs herhaaldelijk applaudisseerde.

Den volgenden dag kon men te Argenteuil een dergelijk tooneel zien. De oud-afgevaardigde Barré had er eene vergadering van vrijdenkers belegd, waar de socialist Schacre tegen „ de republiek der pastoors " uitvoer. Ook daar trad een priester op, de vicaris Le Couchois, die den inleider zoo vastzette, dat de anti-clericale motie van orde, die men had willen doen aannemen, verongelukte.

Uit Massowah wordt aan de liberale „ Piccolo " van Napels geschreven :

„ Ik weet niet, hoe gij over de vrijmetselarij denkt ; wat mij betreft, ik heb nooit den alarmkreet tegen de vrijmetselaars aangeheven. Maar ik heb het feit gadegeslagen, dat, sedert hier eene vrijmetselaarsloge is opgericht, onmiddellijk knoeierijen en onrechtvaardigheid haren triomf vierden."

Hier wordt dus duidelijk erkend, hoe het komt, dat de moorden op de inlanders, bedreven door Livraghi en genooten, die zich van hun geld meester maakten, ongestraft bleven, en de schuldigen werden vrijgesproken. De correspondent erkent zelf, dat generaal Gandolfi lid der loge is.

Duitschland. -- Het Welfenfonds, het in beslag genomen vermogen van den overleden Koning van Hannover, wordt door Pruisen aan den Hertog van Cumberland, den zoon des blinden Konings, terug gegeven. In den *Reichs-Anz.* is een keizerlijk schrijven aan het staatsministerie opgenomen, waarin gezegd wordt, dat de Keizer thans het oogenblik gekomen acht, om de inbeslag-neming — verordend op 2 Maart 1868 — op te heffen. De *Anzeiger* maakt ook een schrijven van den hertog van Cumberland aan den Keizer openbaar, waarin de hertog herhaaldelijk verklaart, dat het ver buiten zijne bedoelingen ligt, ooit iets te willen ondernemen van vijandelijken aard tegenover het Rijk, of dat den vrede van een der daartoe behoorende Staten zou kunnen verstoren. Wilhelm II en zijn rijkskanselier Caprivi hebben een goed werk gedaan, door aan dezen onrechtmatigen toestand een einde te maken.

Bij den landdag kwam een Regeerings-ontwerp in, strekkende om de toestemming van het huis te vragen voor de opheffing van het beslag op het vermogen van wijlen den Koning van Hannover. De toestanden aldaar zijn thans zoo rustig, dat de Keizer der bevolking een bewijs van vertrouwen wil geven.

---

mové di compasión, a cogé e dos jioenan chiquito hibá fô i salvá nan.

E obra diabólica tabata bien pronto cumplí ; no a tardá mucho pa e dak a basja den ; e cas koe te awé, te un ora pasá, tabata habitación apacible di un familia dichosa, ta awor un escombro humeante koe de vez en cuando ainda ta sacá un lenga di candela. Nan a huntá toer bestianan cercá; e obhetonan hortá, además e dos jioenan salvá, nan a poné nan den un garosji dje hacendado asesiná, i asina e bandidonan, según orden dje gefe "Tall William," a cogé camina bao di mando di nan oficial, un hoben holandés, yamá van der Bilt, pa nan regresá na nan cuartel general, un isla na embocadura di rio Kai.

E poco obhetonan di oro i platá koe nan a haya, a ser inmediatamente reparti bao dje bandidonan, caba nan a bai cogé nan cabai i bien pronto nan a desaparecé den oscuridad dj'anochi, afin di bai cometé crimen atrobé na un otro lugar.

Silencio a bolbé ta reina den vecindario dje habitación incendiá ; únicamente chisporroteo di un yama moribunda tabata interrumpí de vez en cuando e quietud. Tan pronto e bandidonan a alehá nan, koe ata un hombér, armá coe carabina i lanza, a sali fo di mondi cerca e hacienda. Su uniforme di cuero inglés oscuro ta bisa koe él ta pertenecé na curpa di policía di frontera. El a yegá masjá laat pa advertí ó defendé van Reenen contra e desgracia amenazante, i scondí den paloenan él tabata testigo dje crimen sangriento.

Corazón, alma dje polís tabata despedazá, mirando e cadáver mitar kimá, droemí riba drempi dje cas. "Ma lo ta bo último crimen ;" él dici poco poco, abandonando e lugar ayí di siniestro pa él sigí camna riba paso dje bandidonan, koe a cogé rio ariba ta bai. "Trinta hombér a lo menos," e soldá-polis a murmurá ; "¿ oenda nan ta awor ?" ¿ Com nan por a tribi di distruí e cas dje misionero ? ¡ Ai pober van Reenen ! Mi no por pará cobá ni un boeracoe derá bo ; mi obligación ta yama mi otro camina. Mi mester bai bisá mi capitán, koe Tall William ta aki banda di rio."

E soldá valeroso a bai cogé su cabai koe él a scondé den mondi : él a subiéle, i él a cogé camina di stad.

——

TRAICIÓN

Capítulo II

Di día a kibrá. Un strepi largoe blancoe ta uni cieloe i tera na horizonte i ainda algún estrelja ya palideciendo ta brilja na firmamento. Un niebla delegá blancoe ta cologá riba e rio, i ondulante él ta espartí su mes riba e mondi- i yanúranan adormecido ainda. E viento sur-este koe a soeplá duranti nochi, a cai ; aire ta ketoe ma yená di olor precioso dje acacia-i mimosanan floreciente. Un crepúsculo suave, pálido a envolvé toer cos : un pantero grandi tabata atravesá e yanura i corriendo él a poné cabez pa cantoe dje rio, cubri coe richi cerrá na otro.

Awor e rámanan di más haltoe dje páluenan ta bolbé coeminsá mové ; e vientoe frescoe di mainta ta soyá nan poco poco bai bini ; e luz blancoe, entrecortá coe strepi corrá, ta extendéle más i más na oriente, i por fin hinter horizonte ta banjá den un briljo rosá.

Suavemente e Amakoze ta poné manoe riba schouder di su amigo, profundamente na sonjo ainda. E inglés ta despertá, i él kier doená su amigoe un "bon i alegre día," ma un senjal dje cazador ta imponéle silencio. Admirá Gordon ta mirá e Cafre koe droemí ta scuchá coe su orea na suela, mientras Hector, e cachó, grunjando, ta manifestá su inquietud. Hasta orea poco ehercitá dje capitán ta distinguí, después di algún momento, koe pisada di un número di cabai ta haci tera ta tembla. E Amakoze ta kinipi wowo coe n'éle, i nan toer dos ta retira den e mondi cercano ; ma promer koe esai sosodé, Flebboc a kitá toer lo ke por a traicioná nan presencia na e sitio ayí ; él a huntá e cinisjinan i tapá coe yerba camina el a pegá candela. Apenas Gordon i e Amakoze a caba di drentá den e páloenan scondé, koe atá trinta homber, más ó menos, na cabai ta coeri pasá camina nan tabata. E inglés ta mirá e Amakoze coe un aire interrogativo.

— " ¡ Tall William i su héndenan", e cafre a respondéle poco poco.

— " ¡ Tall William ! ¿ E desertor, e gefe dje bandidonan di mondi ?" e capitán també a puntrá poco poco.

El ta continuá.

In den rijksdag is van conservatieve zijde een voorstel ingediend tot verhooging der in- en uitgaande rechten op tabak. Het Centrum en eenige nationaal-liberalen sloten zich daarbij aan; maar de minister van financiën behield zich het oordeel der regeering voor.

— De Groothertog van Hessen-Darmstadt is 13 Maart overleden. Lodewijk IV was in 1837 geboren. In 1877 was hij, als opvolger van zijn oom, Lodewijk III, aan de regeering gekomen. Zijn opvolger, de erfgroothertog Ernest Ludwig, is den 25 November 1868 geboren, en is op het oogenblik 1e luitenant à la suite van het garde-regiment te Postdam. Naar Darmstadt overgekomen, heeft hij, bij de aanvaarding der regeering, eene proclamatie uitgevaardigd, waarin hij belooft, de traditie zijns vaders te zullen voortzetten.

— Thans wêer heeft zich in het Beiersche leger een geval van soldaten-mishandeling door een onderofficier voorgedaan. De schuldige, een sergeant van het Würzburger garnizoen, die eenige recruten had afgebeuld, is door den krijgsraad tot 8 maanden gevangenisstraf veroordeeld.

Engeland.—De secretaris van buitenlandsche zaken, Lowther heeft eene verklaring afgelegd in het lagerhuis, volgens welke de waarborgenwet, de eenige grondslag van den onhoudbaren toestand des Pausen, nooit officieel door het Foreign Office is mede gedeeld, waar opnieuw uit blijkt, dat aan dien toestand nog altijd de bekrachtiging der Mogendheden ontbreekt.

— Het gewezen parlementslid Hastings is tot 5 jaar tuchthuisstraf veroordeeld, wegens het verduisteren van hem toevertrouwde gelden. Van £ 28,000, toebehoorende aan 4 minderjarige kinderen van zekeren majoor Brown, heeft hij in zes jaar tijds niet minder dan 21,000 pd. st. ten eigen bate opgemaakt. Daar de man 65 jaar oud is, zal hij vermoedelijk de gevangenis niet meer levend verlaten.

Spanje.—In de kamer heeft de minister van financiën als zijne overtuiging uitgesproken, dat de waarden ter beurze wel weêr zullen rijzen, zoodra men in het buitenland de zekerheid heeft, dat de interest-betaling der schuld is verzekerd.

— De regeering is op het spoor van eene vrij uitgebreide republikeinsche samenzwering, aan de Portugeesche grens gesmeed, en ten doel hebbende, het sterke Valencia, in Galicië, te vermeesteren. In Portugal moeten verscheidene uitgeweken invloedrijke republikeinen uit Frankrijk en Brazilië zijn weder gekeerd. Reeds in December is de achterdocht gaande gemaakt, door pogingen van republikeinen, om te Carabancel, bij Madrid, 4000 oude geweren te koopen.

Servie.— Uit Servië komen berichten, die eenig opzien verwekken. Koningin Nathalie, die door eene groep aanhangers bij adres uitgenoodigd is, om in weerwil harer uitzetting terug te keeren in het land, waar zij haar steun en verdediging toezeggen tegen het gouvernement, heeft dien oproep niet beantwoord maar integendeel hare vaste bezittingen aldaar doen verkoopen, verklarende dat zij er niet zal terugkeeren, voor de overheid haar terugroept, en dat verwacht zij van haren zoon.

Bestaat op die terugroeping kans? Alleszins. De jonge koning Alexander wacht met ongeduld den dag zijner meerderjarigheid af, om zich uit de banden, waarin het regentschap hem knelt, vrij te maken. Hij is zeer vertoornd over de verdwijning van zijn dagboek, waarin hij naast de gebeurtenissen van elken dag den indruk neerschreef, dien zij op hem maakten. In de omgeving des konings denkt men, dat het dagboek weggenomen is door de regenten, die vreesden de denkwijze van den jongen koning over hunne politiek te zien bekend worden.

Het dagboek was verdeeld in zes hoofdstukken. Het eerste betrof de eerste dagen na zijne troonsbekliming, het tweede zijne smart bij het vertrek zijns vaders, het derde zijne reis, het vierde de twisten zijner ouders, het vijfde en belangrijkste zijne gramschap over de verbanning zijner moeder, het zesde zijne reis naar St. Petersburg en Weenen.

In het vijfde kapittel verhaalde hij, zooals wij zeiden, zijne smart en woede, toen hij de verbanning zijner moeder vernam. In zijne omgeving had men alles gedaan, wat mogelijk was, om hem het decreet van verbanning te verbergen, evenals de tooneelen, die in de straten van Belgrado waren voorgevallen. Hij vernam echter alles; hij wilde zijne moeder ter hulp snellen, maar daar men hem zulks belette, smeet hij zijne sabel ten gronde en liet zich weenend op eene rustbank vallen. Hij zwoer ook, zich bij zijne meerderjarigheid op de vervolgers zijner moeder te zullen wreken en nooit de beleediging, die men hem heeft aangedaan, te vergeten.

Oostenrijk.— Het aantal tweegevechten onder de ambtenaren neemt op schrikbarende wijze toe. Bij een duel werd de onder-prefect Heberich door een schot in den buik doodelijk getroffen. De regeering zint op ingrijpende maatregelen, waartoe zij echter alleen zal kunnen overgaan, als de ministers zelven een beter voorbeeld geven op dit stuk.

Rusland.— Donderdag 17 Maart vierde men den 47n verjaardag van Alexander III. Ter oorzake der millioenen ongelukkigen, die door den hongersnood geteisterd worden, hadden er geene feestelijkheden plaats; maar zullen de hulpbehoevenden goed bedacht worden.

— De Keizer heeft zijn ouden, getrouwen kamerdienaar, Dmitri Varhoff, die hem 30 jaren lang diende, verloren. Varhoff, die altijd in eene kamer naast die van den Czaar sliep, redde 3maal 's Keizer leven bij moordaanslagen. Hij maakte op reis altijd het eten voor den Czaar klaar, en hij heeft ook de groote wachthonden gedresseerd, door welke de Czaar zich laat bewaken. Varhoff was een moedig en zeer sterk man, en de plotselinge dood van dezen trouwen dienaar is voor den Keizer aller Russen een zeer zwaar verlies.

— In de noodlijdende districten breidt de typhus meer en meer zich uit. De algemeene onzindelijkheid, het gebrek aan voedsel, de slechte qualiteit van het brood bevorderen de verspreiding der epidemie, en het sterftecijfer, dat altijd in Rusland zeer hoog is, stijgt voortdurend.

— De *Nowoje Wremja* meent, dat sedert 1871 de vrede in Europa nog nimmer zoo ernstig bedreigd is geweest, als op dit oogenblik. De Russen gaan dan ook onverpoosd voort, zich ten oorlog uit te rusten. Ten opzichte van de van Duitsche zijde gepperde bewering, dat de Russische marine reeds dit jaar de Duitsche overtreft, betreurt de petersburgsche *Wjedomosti* dat dit, helaas nog niet het geval is; in de Russische marine is nog zeer veel, dat verbetering behoeft; maar zeker is het, dat Rusland zoo snel mogelijk de uitrusting en slagvaardigheid zijner strijdkrachten verbetert.

Amerika.—In de *New-Yorker Handelsztg.* komen eenige onthullingen voor omtrent het welbekende Amerikaansche corned beef, dat als lekkernij in den handel wordt gebracht. Dit blad schrijft ongeveer het volgende, dat door haar ontleend is aan overeenstemmende berichten uit dagbladen, die te New-York verschijnen. Bij den uitvoer van vee wordt zorgvuldig (?) toegezien, dat alleen gezonde, goed doorvoede dieren naar Europa gezonden worden.

Voor het „corned beef" schijnt men echter minder nauw te kijken. Dit wordt namelijk bereid van oude paarden, die voor den vilder bestemd zijn, en de paardenslachter Henri Bosse zou op het nabij de stad gelegen „Long Island" daarin een bloeienden handel drijven. Onlangs zouden op last van den minister voor landbouw aan boord van een Nederlandsch stoomschip 75 vaten van dit zoogenaamde „corned beef" zijn in beslag genomen, die voor Antwerpen bestemd waren en eenvoudig gepekeld paardenvleesch bleken te zijn.

Bij onderzoek kwam aan het licht, dat Bosse reeds lang dezen handel dreef; hij kocht oude en zieke, ovor den dienst afgekeurde paarden op en „verwerkte" die op groote schaal tot „corned beef." Naar een globale berekening zou hij in den laatsten tijd per maand 104.000 pond vleesch of wel 450 zieke paarden als „corned beef" naar Antwerpen hebben verzonden. Den inkoopsprijs maakt hij goed door de haren, het vel en de botten, zoodat hij het vleesch eigenlijk voor niets heeft. Dit wordt te Antwerpen gemiddeld met 7 cent het pond betaald.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 9 Abril

París.— Anarquistanan a boela cuartel di policía na Angers.

Senado a caba di aprobá un proyecto di lei pa laga matá kende koe ta cómplice pa destruí propiedadnan coe dinamita.

Noticianan di Berlín ta doená di conocé decisión dje doctornan koe ta asistí emperador Wilhelm; nan opinión ta koe mester haci un operación masja liger.

Parlamento di Hungría ta declará koe ta enteramente imposibel di reducí e ehército austriaco, considerando situación política di Europa.

President di Senado belga a moerí.

Noticianan di Cairo ta bisá koe situación ta birando cada día más crítica entre Inglaterra i Turquía pa motivo dje cuestión di Egipto.

10 Abril.

Paris.—Gobierno a suspendé den e díanan aki salario di obispo di Viviers, pasobra el a bai Roma sin permiso di ministro

Dos nativos di Dahomey a bolbé coeminsá hostilidad.

Contestando den Cámara un interpelación riba e asunto ayí, ministro di Marina a bisa koe tropanan francés na Dahomey tabata suficiente pa haci frente na toer atake, ma pa caba completamente coe rei Behanzin tabata necesario algún refuerzo, i esai lo bai bien pronto.

San Petersburgo. — Embahador di Alemania ta resuelto di toema su demisión, na consecuencia dje relacionnan maloe, existente entre Rusia é imperio alemán. Embahador ruso també lo retirá di Berlín.

12 Abril.

París. — Prefecto di policía ta calculá koe tin como 160 anarquis ta ta camná liber den París. Policía ta vigilá nan, ma nan no por ta arrestá mientras nan no falta coe lei.

Después di un combate serio, tropanan francés na Tonkin a toemá diferente forti ocupá pa pirátanan.

Papa ta bolbé recomendá clero católico di ser tolerante.

Sultán di Turquía a conbini di doena un otro *firman*, afin coe instalación dje Khedive nobo toema lugar. El ta di acuerdo koe ideanan dje ministro inglés Salisburi E arreglo ayí a producí satisfacción general na Cairo.

Madrid. — Na entrada di Congreso, nan a arrestá dos anarquista koe tabatin máquina explosiva na nan curpa.

New York.- -Noticianan di Buenos Aires ta bisa, koe nan a descubrí un conspiración pa matá Pellegrini i Rosa. Nan a arrestá e culpablenan.

13 Abril.

París.— Gobierno a largá Cardenal Richard, arzobispo di París sabi, koe clero francés ta comportéle di un modo nada satisfactorio i contra instruccionnan repetí di Papa, Presidente di Conceho di ministro, senjor Loubet, a doená Cardenal Richard di conocé koe él ta resuelto di toemá medida fuerte contra representántenan di Iglesia, koe insultá gobierno republicano. El dici també den su nota oficial koe, después dje diferente votacionnandi Parlamento riba cuestionnan religiosa, clero francés mester, a observá un conducta más reservá. Pader Fordes, hesuita escocés, a ser expulsá di Francia, pa insulto hací na gobierno.

Cámara di diputádonan a caba di concedé un suma considerable pa cubrí gastonan di representación di Francia na exhibición di Chicago.

New-York.— Embahador di E. E. U. U. na Chili a hayá orden di regresá na Washington. Nan ta sigurá koe ta gobierno di Chili a pidi pa retiréle ayí fó.

14 Abil.

París.— Cámara di diputádonan a concedé un crédito di 3.100.000 franc pa operacionnan militar na Dahomey. Gobierno a resolvé di destrui poder di Behanzin.

Canciljero di tesoro dici den Parlamento inglés koe salario di obréronan no a bahá, i koe suerte di obréronan por ta jamá feliz. Sin embargo Gladstone ta pretendé koe situacion di obréronan mester ta mehorá, i Cámara a fiñá dia 21 awor pa deliberá riba e proyecto di lei koe él a presentá.

Un vapor a boelá cerca Viza; solamente tres hende a scapá.

VERSCHEIDENHEDEN.

Dezer dagen hoorden wij een staaltje van bluf in den overtreffenden trap van de Fransche stad Marseille. Drie schilders hadden geruimen tijd gezellig bij elkander gezeten, toen een hunner vertelde dat hij vóór weinige dagen een gewoon plankje van grenenhout, dank zij de kleuren van zijn palet en het talent van zijn penseel, zoodanig in een marmeren plaatje had veranderd, dat het in het water gevallen onmiddellijk gezonken was. „Dat kàn best", hernam een zijner ambtsbroeders, „maar luister, wat mij overkomen is. Ge weet ik heb op mijn ezel een groot winterlandschap ter aflevering gereedstaan. Welnu, toen ik er gisteren mijn thermometer op hing, daalde deze aanstond tot eenige graden onder nul." — „Dat is inderdaad een groot succès," maar" sprak de derde, „ik laat 't aan u beiden over te beoordeelen, of het mijne niet nog grooter is. Mijn portret van den markies de Grand' ville de l'Océan, dat weldra gereed zal zijn, is reeds nu zoo levendig, dat de kop dagelijks moet geschoren worden."

— —

Op den weg van Créteil naar Saint-Maur werd een dame door een valk aangevallen. Op den hoed der dame prijkte namelijke een opgezette vogel. Na eenige woedende pikken tegen den vogel, erkende de valk zijn dwaling en ging hij elders een prooi zoeken. De dame kwam meer dood dan levend van den schrik thuis.

POCO DE LA ESCOPETA Y NADA DEL PERRO.

SEGUNDO la leyenda americana cuando Rip van Winkle despertó de su sueño en las montañas Catskil de América, se encontró hecho un viejo. El perro se había muerto hacia mucho tiempo y de la escopeta no quedaba más que el cañon y la llave. Cuando volvió al pueblo Falling Water, en que había vivido, nadie lo reconoció. Su mujer, creyéndolo muerto, se había casado con el posadero, y había hecho bien, pues Rip se había estado durmiendo *veinte años* en la ladera de la montaña.

Sueño largo, más me parece que preferiría estar durmiendo de una vez la mitad de mi vida á estar despierto y pasarlo mal. Sin embargo, aquí hay una mujer que dice: "Puedo decir con verdad que en diez y ocho años no me he visto libre de dolores un día siquiera."

Misericordia! Piénsese en esto. ¿Qué manera tan desgraciada d vivir? Pues supongo que hay millones, que pasan de este modo en este mundo. No porque lo desean, sino porque no lo pueden remediar. Esta era su situación, y un ejército de mujeres, además de una muchedumbre de hombres, pueden comdrenderla.

Dice la interesada: Más de veinte años he estado débil y enfermiza. Al principio tenía mal gusto de boca, poco apetito y una sensación desagradable en el pecho y en los costados, que frecuentemente hacía por aliviar, sujetándomelos con las manos. Después de comer, me daban dolores: sentía como un peso en el pecho, que no podia tolerar hasta que no vomitaba. Me sentía desfallecepor falta de alimento y *me daba miedo de comer*. Algunas veces me daban calambres, que me doblaban, y me hacían andar de un lado á otro de la casa horas enteras, pues ni aún sentarme podía. Por supuesto á penas dormía y por las mañanas estaba tan cansada y tan débil, que no sabia como levantarme y bajar. *Durante diez y ocho años no me he visto un sólo día libre de dolores.*

He visto á un medico y á otro y he tomado muchas medicinas, sin que me hayan hecho provecho. No me decían la causa de mi enfermedad. Me iba consumiendo y no creía que podía vivir mucho, cuando un día de 1881, Mr. Joseph Cooper de Bourne habló á mi marido de una medicina llamada Jarabe curativo de la Madre Seigel, que dijo haberlo curado, "Si puedo," le dije á mi marido, "lo probaré." Así lo hice y antes de concluir la primera botella estaba mejor, y con cuatro botellas más estaba completamente buena y fuerte.

De esto hace ahora diez años y desde entónces he gozado de salud, tomando de cuando en cuando una dósis de jarabe. Después de mi restablecimiento, el cura dijo á mi marido: su mujer de V. está muy diferente de como estaba, y él le dijo, que el Jarabe de la Madre Seigel había hecho la cura. La gente me dice que estoy mejor qne hace veinte años y me siento tan fuerte que puedo cavar patatas y trabajar con cualquiera, á pesar de tener sesenta y cinco años de edad. Mi marido sufría horriblemente de flujo y reumatismo y ha encontrado mucho alivio en la misma medicina. Dice que hace mucho lo hubieran enterrado, si no hubiera sido por el Jarabe de la Madre Seigel. De mí sé decir que me ha salvado la vida y deseo que otros sepan lo que ha sucedido conmigo y mi familia. Firmado — Esther Air, mujer de William Air de Thurlby cerca de Bourne, Lincolnshire, Inglaterra.

De esta manera breve y sencilla esta mujer cuenta una historia, cuyos detalles llenaría un libro. ¡Qué esperanzas y que temores! Cuántas horas de hondo pesar y de densa oscuridad ha debido experimentar! Verdaderamente. Nadie más, que los que pertenecen á la hermandad del sufrimiento, pueden imaginarlo. Cuando habla de un síntoma de su enfermedad, podía haber mencionado doce, pues la enfermedad la horriblemente fatal y común indigestión, tiene tantos síntomas y formas, como la imaginación caprichos ó el cielo nubes. De ella, como del pecado, proceden mil angustias y dolores para atormentar y destruír á la pobre humanidad. Viendo lo que su descubrimiento ha hecho en este como en otros muchos casos análogos, que buena amiga ha sido la Madre Seigel! Rip Van Winkle despertó de su letargo y se encontró viejo. Esther Air despertó de su larga noche de enfermedad y se encontró joven de nuevo. ¿La lección no es bien clara para los millones que sufren en este país?

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel.		Philadelphia	
Vertrekt van NEW-YORK....	April.	2	April.	13	April.	23	Mei.	3	Mei.	12	Mei.	21
Komt aan te CURAÇAO	,,	8	,,	19	,,	29	,,	9	,,	18	,,	27
Vertrekt van ,, ...	,,	9	,,	20	,,	30	,,	10	,,	19	,,	28
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	10	,,	21	Mei.	1	,,	11	,,	20	,,	29
Vertrekt van ,,	,,	11	,,	21	,,	2	,,	11	,,	20	,,	30
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	12	,,	22	,,	3	,,	12	,,	21	,,	31
Vertrekt van ,, ..	,,	15	,,	26	,,	5	,,	14	,,	24	Juni	3
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	16	,,	27	,,	6	,,	15	,,	25	,,	4
Vertrekt van	,,	16	,,	27	,,	6	,,	16	,,	25	,,	4
Komt aan te CURAÇAO	,,	17	,,	28	,,	7	,,	17	,,	26	,,	5
Vertrekt van ,, ...	,,	19	,,	29	,,	9	,,	18	,,	27	,,	7
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	20	,,	30	,,	10	,,	19	,,	28	,,	8
Komt aan te NEW-YORK..	,,	26	Mei.	6	,,	16	,,	25	Juni	3	,,	14

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	April.	9	April.	20	April.	30	Mei.	10	Mei	19
Komt aan te MARACAIBO......		10		21	Mei.	1		11		20
Vertrekt van ,, ...		16		26		6		15		25
Komt aan te CURAÇAO........		17		27		7		16		26

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO.....	April.	8	April.	19	April	29	Mei.	9	Mei.	18
Komt aan te CORO..........		9		20		30		10		19
Vertrekt van ,, ...		17		27	Mei.	7		16		25
Komt aan te CURAÇAO......		18		28		8		17		26

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.

TE KOOP.

Een goed onderhouden LIJKWAGEN behoorende aan de *Begrafenissocieteit "Willebrordus"*.

Voor informatën vervoege men zich bij den Heer *Douvert B. Senior* of bij den ondergeteekende.

C. T. CORSICA.

Curaçao 10 Februari 1892.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao